

Indult a la carta

La gràcia de l'indult és tan antiga com les mateixes civilitzacions i l'evolució d'aquesta figura ha estat molt variada al llarg de la història fins a arribar als nostres dies. En les societats primitives la justícia era la venjança i l'indult el perdó. Posteriorment, aquesta potestat requeria en els Reis, nobles, òrgans religiosos, assemblees, governs, etc.

L'actual institució de l'indult a Espanya és una herència de la monarquia absoluta i prové de la Ley Provisional de 18 de Junio de 1870 en la que s'establiren normes per l'exercici de la gràcia de l'indult. Si bé és cert que, des del 1870 a l'actualitat les societats han canviat radicalment i les lleis han evolucionat per acompanyar aquests canvis, com pot ser que la figura de l'indult hagi perdurat pràcticament inalterable?

La Constitució de 1978 va mantenir la vigència de la norma i la decisió de l'indult en mans del Govern "de torn". L'any 1988 es va fer una petita modificació de la Llei i, entre altres coses, va deixar de ser obligatori justificar la decisió d'indult. Per tant, en l'actualitat, el Ministre de Justícia i en extensió el Consell de Ministres no tenen l'obligació de motivar, raonar o justificar els indults, sent un acte de total opacitat indigne de qualsevol democràcia.

La figura de l'indult hauria de servir per corregir actuacions de la justícia que, per l'aplicació estricta de les lleis, poguessin resultar excessivament penoses i sempre que la seva utilització fos excepcionalment puntual. La realitat és que, avui, l'indult no és més que una de les eines d'intromissió del poder executiu al poder judicial, sent a la vegada un exemple d'utilització de les institucions per part dels governs, independentment del color d'aquests i, tanmateix, traduint-se en un veloç deteriorament de la divisió de poders, pilar bàsic de qualsevol democràcia.

Aquesta intromissió al poder judicial no es realitza exclusivament per la pràctica de l'indult, sinó que té altres formes molt més pesants, com són, per exemple, la designació dels membres del Consell General del Poder Judicial, del Tribunal Constitucional, del

Fiscal General de l'Estat... El bipartidisme PP/PSOE s'ha repartit en els últims 30 anys el poder i el control en aquestes institucions, afeblint el poder judicial, que ha esdevingut ineficient, lent, burocràtic i, el més greu, poc independent. Però, per què els governs no hi han pres mesures per revertir aquesta situació de la justícia? És possible que tenir una justícia ineficient, lenta, burocràtica i poc independent faciliti una major intromissió per part dels governs dins el poder judicial. Aquesta politització de les institucions de justícia és una de les pomes podrides del cistell de la democràcia. El mateix Ministre de Justícia, Alberto Gallardón, ha dit recentment, que és necessària una reforma del Poder Judicial perquè cal despolititzar-lo, dit per ell té la seva gràcia.

Finalment, no vull acabar sense deixar alguns exemples d'alguns dels indults més destacats, que il·lustren la utilització d'aquesta figura en els últims anys. L'indult del Govern del PSOE l'any 1988 del colpista del 23-F Alfonso Armada; l'indult del Govern del PP l'any 1998 a un ministre i a un Secretari d'Estat del PSOE pel cas GAL; l'indult d'Alfredo Saenz, un dels banquers més importants d'Espanya, l'any 2011, per part del govern en funcions de Zapatero, una vegada perdudes les eleccions; l'indult d'alcaldes i regidors condemnats per múltiples delictes de prevaricació urbanística l'any 2012... i així fins als més de 6.000 indults des de l'any 2000.

Jordi Batlles

equipament informàtic · comunicacions · servei tècnic · programació ·

c/. Corró, 129 · 08401 GRANOLLERS
 ☎ 93 846 35 35 · info@infologic.cat
 www.infologic.cat

servidors · estacions · cad · internet ·
 seguretat · assessorament · portàtils · hpv's · xarxes